

падежи ще иматъ само три (!!!) окончанія а тѣ, та, то!

Ако ю народу дошло времѧ да ся залови за своя писменность, ако юзыка му ся ю распражсналь на неколко нарѣчія, ако ю неизбѣжно избирань-е на юдно изъ нихъ за словесность то съчинители сѫдѣжны съ гоѣмо пазяне и добро преглеждань-е да избержть юдно изъ нихъ. Никой изъ съчинители нема право свой жаргонъ да товари на другаго. Ако ли всички снисатели, безъ да мыслятъ, ся впуснатъ по юдно нарѣчіе, то това може ся приписа благопріятному случаю, кой ю поне завардилъцѣлость въ народа. Нъ кога едвамъ що ся появили иѣколько грамматики на разны нарѣчія, и ся починя препирни, въ такъвъ случаѣ сѫщи съчинители нематъ право да сѫдатъ за свои произведения, нъ тыс сѫдѣжны да предоставятъ, та-къвъ сѫдъ, на Высшая Филология,

Защо грамматики Василіовича, Неофита и Павловича Дунничанина сѫ вече излѣли въ свѣтъ, то много желателно бы было и Анастасъ Стояновичъ да яви своѧ на видокъ. Сѫщо бы желали и други да издадатъ грамматики всѣкой по свое нарѣчіе. Тогава бы ся съставиъ сѫдъ, кой лѣсно може разглѣдаѣ всички тыс нарѣчія изъ кои ще избере що ю добро съ кое да ся състави юдно цѣло право и по добро, основано на законы и пълны причины. Това именно изыскува бѫджаѣ бѣлгарска словесность и примиреніе въ народѣ грамматическихъ препирокъ, отъ кои и до сего страдатъ съсѣды имъ т. е. Сърбы, Кроаты, Босніяцы, Славути и Рагузинцы.